

Nr 257.

Av herr **Thorsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 2 angående nytt avlöningsreglemente för tjänstemän vid postverket föreslås en omfattande lönereglering för tjänstemän av lägre grad vid distrikts- och lokalförvaltningarna.

I samband med förberedelserna till denna lönereglering har generalpoststyrelsens vaktmästare genom särskilda skrivelser till styrelsen och Kungl. Maj:t anhållit, att i avlöningshänseende bliva likställda med tjänstemän av lägre grad vid postverkets distrikts- och lokalförvaltningar, samt till stöd för sin framställning åberopat, att de ordinarie vaktmästarna vid generalpoststyrelsen äro de enda tjänstemän hos styrelsen, som åtnjuta avlöning enligt andra grunder än motsvarande tjänstemän vid distrikts- och lokalförvaltningarna, samt att deras arbete väl torde kunna i fråga om ansvar och värde jämföras med postvaktmästarnas. Häremot har generalpoststyrelsen bland annat anfört, att ifrågavarande vaktmästares dagliga tjänstgöringstid är förlagd till samma tid på dagen, nämligen förmiddagen, då däremot tjänstemän av lägre grad vid distrikts- och lokalförvaltningarna äro underkastade växlande tjänstgöringstider och ej sällan få tjänstgöra nattetid, samt att styrelsens vaktmästare äro från arbete fria sön- och helgdagar.

Förnekas kan icke att det måste vara en fördel att få sin arbetstid förlagd till bestämd tid på dagen, samt att ha helgdagarna fria. Men om styrelsens vaktmästare underkasta sig den förändringen i tjänstgöringen, som kan befinnas skälig som vederlag för tillträde till den nya staten, synes intet hinder böra möta för att överföra dem till denna. Enligt vad som framgår av vaktmästarnas skrivelse rekryteras styrelsens vaktmästarekår av extra personal från lokal- och distriktsförvaltningen.

Man får således utgå från att styrelsens vaktmästare icke skola vara fullständigt främmande för postala göromål och att deras arbetskraft kan med en förnuftig arbetsfördelning nyttiggöras för postverket även med annat postalt arbete på sådant sätt att deras arbetsprestation kan likställas med vad som kräves av övrig personal, t. ex. genom viss tjänstgöring i någon av postverkets övriga avdelningar.

Med utgångspunkt från principen: lika lön för lika arbete synes härvid rättvisa och billighet bjuda, att de vaktmästare inom styrelsen, som vilja underkasta sig den längre tjänstgöring, generalpoststyrelsen kan finna skäligt föreskriva, böra beredas tillfälle att få övergå till den nya lönestaten.

Styrelsens vaktmästare utgöra 19 personer, ett överförande av dessa till nya lönestaten skulle formellt medföra en ökning i 1914 års poststat med omkring 5,000 kronor. Denna ökning i utgifterna skulle dock, enligt min uppfattning, tillföra postverket besparing ifråga om lejning av extra hjälp.

På grund av vad sålunda anförts hemställes vördsamt,

att Riksdagen måtte besluta, att de av generalpoststyrelsens vaktmästare, som vilja underkasta sig den längre tjänstgöring, styrelsen kan finna skäligt bestämma, måtte komma i åtnjutande av samma avlöningsförmåner, som övriga tjänstemän av lägre grad vid postverket, samt medgiva, att generalpoststyrelsen för genomförande av denna förändring finge för 1914 av postmedlen disponera högst 5,000 kronor.

Stockholm den 14 februari 1913.

F. W. Thorsson.